

OCKI

OMLADINSKI CENTAR ZA KREATIVNOST I INICIJATIVU

Lokalni Volonterski Servis Novi Grad

PRIRUČNIK

za volontiranje

www.ocki.info

OCKI
Omladinski centar za kreativnost i inicijativu
Donje Vodičevo – Novi Grad
Lokalni Volonterski Servis

Priručnik za volontiranje u Novom Gradu

www.ocki.info

Autor: DUŠKO DAMJANIĆ

Izdavač: OCKI Novi Grad

Tiraž: 300 primjeraka

Štampa: GRAFONOVUM d.o.o. Novi Grad

Dijeli se besplatno

Novi Grad, februar 2014. g.

Sadržaj

Uvod	6
Informacije o projektu	7
Volontiranje	10
Lokalni volonterski servis (LVS)	14
Lokalna volonterska politika	19

Uvod

Dragi volonteri i svi oni koji će to postati,

Volonterizam u današnjem društvu ima ogroman značaj što znači da i volonteri imaju neprocijenjivu vrijednost. Pomagati drugim ljudima ili činiti stvari za opšte dobro su neke od najsvetijih ljudskih dužnosti.

Iz tih razloga se rodila ideja razvoja volonterizma u Novom Gradu, na način da je to sistemski uređen proces, od odabira i edukacije volontera do njegovog angažmana i nagrađivanja. Podlogu ovom procesu daje zakonodavni okvir u vidu novodonešenog Zakona o volontiranju RS, kojim je ova oblast detaljno uređena.

U okviru OCKI projekta "Aktivni mladi razvijaju društvo" koji se realizuje u sklopu UNDP-ovog projekta „Jačanje lokalne demokratije/demokracije III – LOD III“ kojeg finansira Evropska unija iz sredstava Instrumenta za pretprijetupnu pomoć (IPA) u iznosu od 2 miliona eura, uspostavljen je i Lokalni volonterski servis (LVS) koji predstavlja vezu između volontera sa jedne strane i institucija, odnosno organizacija na području opštine kao organizatora volontiranja, sa druge strane.

Ovaj priručnik je nastao upravo iz razloga da objasni osnovne pojmove u oblasti volontiranja, te način realizacije i vrednovanje volonterskog rada na području Novog Grada.

U želji da ovaj priručnik motiviše mlade ljude da se prijave za volontiranje, dali smo i precizne informacije kako to mogu na jednostavan način i učiniti.

Autor

Informacije o projektu

Projekat "Aktivni mladi razvijaju društvo" se realizuje u sklopu UNDP-ovog projekta „Jačanje lokalne demokratije/demokracije III – LOD III“ kojeg finansira Evropska unija iz sredstava Instrumenta za pretpristupnu pomoć (IPA) u iznosu od 2 miliona eura.

Cilj projekta je da se doprinese smanjenju marginalizovanosti mladih u ruralnim sredinama i poboljšanju uslova života u lokalnoj zajednici. Ovom cilju će se doprinijeti tako što će se povećati aktivnost mladih iz ruralnih sredina kroz uključivanje u društveno korisne aktivnosti, kao i kroz informisanje mladih o korisnim mogućnostima za njih.

Projekat je trajao 10 mjeseci, odnosno u periodu april 2013 – februar 2014. g. i prožimao se kroz dva segmenta: prvi, koji se odnosi na uspostavljanje kapaciteta i izradu i realizaciju programa za organizovanje volontiranja i drugi, koji se odnosi na informisanje mladih u ruralnim sredinama kako bi oni dobili sve neophodne korisne informacije.

U prvom segmentu se formirao volonterski servis, preko kojeg se mladi regrutuju, obučavaju i angažuju za volontiranje u društveno korisnim aktivnostima (kao što su različite radne akcije za izgradnju društveno korisnih kapaciteta) i u institucijama i organizacijama koje rade sa marginalizovanim i socijalno ugroženim grupama stanovništva (neke od tih grupa su djeca sa posebnim potrebama, siromašne porodice sa mnogo djece, stari i iznemoglištićenici staračkih domova i sl.). U ovom segmentu je prije svega formiran volonterski servis u jednom od sela na području opštine, tako što se adaptirao prostor u kojem se obavlja edukacija volontera, a uporedo sa tim je obučeno i osoblje volonterskog servisa da može efikasno organizovati volontiranje. U ovom segmentu se intenzivno promovisao volonterizam kao značajna društvena pojava, organizovali su se okrugli stolovi sa potencijalnim institucijama i organizacijama koje će primiti volontere i sa predstavnicima lokalne vlasti, uveden je sistem nagrađivanja volontera i organizacija koje organizuju volontiranje i, kao jedna od najbitnijih aktivnosti, organizovani su informativni sastanci i edukacije mladih u selima na području opštine kako bi

se oni upoznali sa prednostima i mogućnostima volontiranja i na taj način motivisali za uključivanje u volonterske programe.

U drugom segmentu se formirao sistem prosljeđivanja informacija mladima iz ruralnih sredina, koji je obuhvatio formiranje informativne kancelarije za mlade u urbanom dijelu opštine, formiranje mreže mladih za distribuciju informacija, prilagođavanje web portala namjeni ovog projekta i distribuciju informacija preko tog portala, elektronske pošte, radio stanica i sl.

Kroz realizaciju navedenih aktivnosti se šira lokalna zajednica upoznala sa značajem volontiranja i doprinosom ovog projekta volontiranju. Ono što je veoma bitno je i to da se veliki broj mladih direktno informisao o prednostima i mogućnostima volontiranja i da se već uključio u volonterske programe. Kao direktna posljedica ove povećane aktivnosti mladih se ističe smanjenje marginalizovanosti mladih i štetnih pojava u ovoj populaciji, te povećano zadovoljstvo direktnih korisnika volonterskih programa.

U dosadašnjem toku realizacije projekta postignuti su slijedeći rezultati:

- Formiran je Lokalni volonterski servis (LVS) Novi Grad;
- Izvršena je obuka osoblja LVS-a od strane relevantnih organizacija i stručnjaka iz oblasti volonterizma;
- Adaptirana je i namještena prostorija za edukaciju i rad sa volonterima;
- Pripremljena je i distribuisana velika količina promotivnog materijala;
- Organizovano je 10 informativnih sastanaka u mjestima na području opštine, na kojima je prisustvovalo preko 140 mladih;
- Evidentirano preko 80 potencijalnih volontera;
- Organizovan okrugli sto sa predstavnicima lokalne vlasti i predstavnicima institucija i organizacija sa područja opštine, koji su potencijalni organizatori volontiranja;
- Potpisano 8 memoranduma o razumijevanju i saradnji na polju razvoja volonterizma u Novom Gradu sa institucijama, organizacijama, udruženjima i sportskim klubovima na području opštine;
- Pripremljena je i od strane Skupštine opštine Novi Grad usvojena Lokalna volonterska politika kao strateški dokument za unaprijeđenje volontiranja na području naše opštine;

-
- Sprovedena 2 istraživanja aktivnosti mladih na području opštine;
 - Prilagođena je i opremljena prostorija za Informativnu kancelariju za mlade u strogom centru grada;
 - Formirana je mreža mladih za distribuciju informacija;
 - Izrađen i postavljen novi informativni web portal organizacije na lokaciji www.ocki.info;
 - Realizovana su 3 volonterska programa u okviru kojih je angažovano 30 volontera.

Partneri u ovom projektu su bili Omladinski komunikativni centar (OKC) iz Banja Luke i Udruženje "DIA" iz Novog Grada.

Medijsko sponzorstvo projektu pružilo je Javno preduzeće "Radio Novi Grad".

Iskreno se zahvaljujemo našim donatorima, partnerima i sponzoru što su nam pomogli da uspješno i do kraja realizujemo ovaj značajan projekat za mlade u Novom Gradu.

Volontiranje

U početku se uvijek postavlja pitanje ko su zapravo volonteri? To su ljudi iz našeg komšiluka koje poznajemo i sa kojima se već godinama družimo, koji dolaze u Lokalni volonterski servis ili neku od omladinskih organizacija i centara jednostavni i skromni u želji da nekom pomognu, da se negdje uključe, da naprave makar malu promjenu u sredini u kojoj žive. To su također i oni koje niti ne poznajemo, o kojima čujemo od poznanika ili pročitalo o njima ponegdje u novinama, čujemo na radiju, vidimo na TV-u...

Koliko imaju godina? Neki idu u vrtić ili su u osnovnoj školi, neki su srednjoškolci, a neki i studiraju, ima i onih sredovječnih, a da vidite tek one u zlatnim godinama! Gdje žive? U studentskim sobicama, ali i u velikim stanovima, u kućici na obali mora, kod mame ili bake. Kakve su to osobe? Poštuju različitosti, odgovorni su iako nekad znaju kasniti, humani mada znaju postaviti granice, u svakom slučaju... sasvim nesavršeni. Šta im je zajedničko? Zajedničko im je to što sanjaju, vjeruju kad niko drugi ne vjeruje, imaju vremena i kad ga nemaju. Izvode u šetnju nemoćne, sade cvijeće po zapuštenim igralištima, mijenjaju zakone... Ne odustaju, spremni su i sebe mijenjati. Vjeruju u lični rast. Šta radimo s njima? Učimo ih i učimo od njih. Razmjenjujemo osjećaje, podržavamo se, mijenjamo stavove, slavimo... Kako im je? Kažu da ih to ispunjava, čini zadovoljnim i uvijek iznova napuni novom radošću življenja...

Vjeruje se da je svaki peti stanovnik na zemlji lice sa nekim hendikepom, većim ili manjim. Živimo u vremenu u kojem smo sve više, htjeli mi to ili ne, upućeni jedni na druge.

Volontirati u gradu prepunom raznih organizacija, formalnih i neformalnih grupa koje pokušavaju "popraviti" nehumanu stvarnost može biti lako, ali i ne mora, jer volontiranje ovisi o kulturi u kojoj živimo, o stepenu osvještenosti, demokratičnosti, tolerancije. Veliki je izazov, pogotovo na početku trećeg milenijuma dozvoliti da se iko osjeća građaninom drugog reda, a pogotovo ne iz razloga što je drugačiji od nas. Jer jedna poslovice kaže: "Lijepo je dati kad te neko zamoli, a još je ljepše dati nezamoljen".

Ukoliko pogledamo na dobrovoljni rad iz tog, pomalo filozofskog ugla, čini se da u izboru imati ili dati (volontirati) zaista jedno ne isključuje drugo. Nije uvijek lako oduprijeti se potrebi za uzimanjem. Ta sklonost nastaje zbog neznanja o nezakonitostima prirode. U ciklusima prirode primanje stvara davanje, a davanje stvara primanje.

Kad dajete ne tražite ništa zauzvat! Nemojte očekivati da će vam ljudi kojima dajete istom mjerom uzvratiti. Ako to činite, pokvarićete onaj čist i jednostavan osjećaj koji se razvija u srcu čovjeka koji daje bez uslova. Istina je da će vam se davanje vratiti mnogostruko, ali nije obavezno da to bude istim putem. Najčešće se događa da se vraćanje odvija iz svih smjerova istovremeno oplemenjujući svaki vid našeg života.

Kažu kako postoje pojedinci koji ne čekaju da se stvari dogode. Takvi čine, rade, pokušavaju, preduzimaju...

U vremenu i društvu u kojem živimo bitno je da se pojave oni koji žele djelovati, mijenjati, unaprijediti, koji daju svoje vrijeme, znanje, vještine, emocije, podstiču entuzijazam pomažući drugima i mijenjaju vrijednosti zajednice u kojoj žive.

Uglavnom, čini se kako građani čin volontiranja vide kao važan za zajednicu smatrajući da volontiranje može pomoći u rješavanju ličnih i zajedničkih problema, povećavajući zadovoljstvo i otvarajući mogućnosti za druge društvene angažmane. Ujedno su svjesni kako se u školama i porodicama pridaje malo pažnje informisanju i podsticanju volonterizma, te da većina nije svjesna kako volontiranje pruža mogućnost ličnog razvoja. Takođe, procijenjuju kako je pri volontiranju veoma izražena i društvenost samog čina, pa je ono dobar način za provođenje slobodnog vremena kada se mogu upoznati i zanimljivi ljudi.

Iako se pojam volontiranja sreće još u drevnim egipatskim zapisima koji datiraju nekoliko hiljada godina prije nove ere, vjerovatnije je kako mu korijeni sežu mnogo dalje u prošlost, dok se još pojava nije terminološki definisala riječju koja je na hebrejskom značila „onaj koji želi dati“. U razvoju svake zajednice vrlo je brzo uočeno kako pojedinci postaju bespomoćni ako ne pomažu jedni drugima. Tako je volontiranje uvijek, osim specifičnih ličnih motiva, sadržavalo i element građenja i održavanje zajedništva među ljudima.

Volontiranje se najkraće definiše kao posebna aktivnost usmjerena na pomaganje drugima, a obilježavaju je slobodan izbor obavljanja aktivnosti, zadovoljstvo ili psihološka nagrada za učinjeno djelo, najčešće provođenje

aktivnosti unutar nekih organizacija ili institucija, te kratkoročna i dugoročna korist za zajednicu u kojoj se realizuje volonterska usluga. Već ovakva kategorizacija ukazuje kako unutar populacije volontera možemo pronaći čitav niz različitih motiva za volontiranje od tzv. „čistog“ volontiranja koje je isključivo dobrovoljno, bez ikakve nagrade osim ličnog zadovoljstva i bez potrebe za članstvom u nekoj organizaciji, pa do pragmatičkog volontiranja s ciljem sticanja iskustva na nekom području, ili dobijanja zaposlenja. Kombinacija ličnih karakteristika i vanjskih okolnosti uslovljava promjenljivost i trajnost ovih uloga.

Dugo se razmišljalo zašto se volontira i zašto neko pomaže drugom, bilo posredno kroz zajedničke usmjerene aktivnosti, ili neposredno direktnom pomagačkom uslugom. Teorije o volonterizmu mijenjale su se od samopožrtvovanosti i milosrđa kao motiva volontiranja, pa do ostvarivanja vlastitog interesa i egoizma kao motivacijskog stanja. Vjerovatno je da će razlike u mišljenju je li volontiranje prirodno i dio „moralnog zakona“ u nama, ili je određeno socijalnom interakcijom u kojoj ga se treba podsticati i stimulirati, postojati i nadalje u skladu sa razlikama u mišljenju i motivima ljudskog ponašanja uopšte.

U svakom slučaju većina se slaže kako volontiranje u smislu čovjekoljublja treba odvojiti od milosrđa kao religijske tradicije altruizma, gdje se jednosmjerno pomaže pojedincima u velikoj potrebi, najčešće siromašnima i gladnima. U slučaju volontiranja se više radi o solidarnosti i postojanju obostrane koristi, o recipročnom odnosu, o činjenici da je takvo angažovanje korisno i pomagaču i primaocu pomoći. Volontiranje u savremenom smislu ima šire područje djelovanja, te nije usmjereno samo prema pojedincu, već prema čitavoj zajednici, opštoj dobrobiti, povećanju kvaliteta života u nekoj sredini, a što se najčešće i definiše misijama organizacija koje se bave volonterskim radom.

Mnoga su istraživanja potvrdila različitost motiva za volontiranje, od ličnih koji se tiču povećanja znanja, samopoštovanja, socijalnog statusa, preko želje da se utiče na djelovanje nekih organizacija (npr. crkve ili škole), pa do sticanja iskustva i razvijanja vještina s konačnim ciljem pronalaženja zaposlenja. Prevalencija neke pojave u zajednici, iznenadni događaji kao što su npr. prirodne katastrofe ili neko intenzivno lično iskustvo, mogu odrediti motiv, kao i intenzitet nečijeg volonterskog angažmana.

Spomenuto obilježje solidarnosti u osnovi je povezanosti volontiranja i zajednice. Energija koja se investira u volontiranje neodvojiva je od

psihološke povezanosti sa zajednicom koju se percipira kao pripadajuću, sa kojom se identifikuje i u kojoj se dijele različite emocije. Ovo posljednje, podijeljenost emocija, jeste ono što pojačava psihološku dobit i za volontere i za primaocce pomoći.

Širenje socijalnih mreža koje se događa pri volontiranju, druženje i stvaranje novih poznanstava, mobilizacija novih volontera, jesu pokazatelji koristi koju zajednica ima od volontiranja. Roditelji prenose svoj model ponašanja na djecu, djeca koja se uče volontiranju najčešće ostaju volonteri i u odrasloj dobi, a oni opet šire ideju i motivišu druge da se uključe u druge volonterske aktivnosti u zajednici. Kao i svaki rad i volonterski ima svoje rezultate koji se ogledaju u promjenama koje doživljava korisnik i/ili cijela zajednica. Promjene ne nastaju samo zbog brojnosti volontera, nego i zbog kvaliteta njihove prakse koja nije identična profesionalizmu, ali je najčešće i vrlo daleko od amaterizma.

Količina utrošenog vremena, postignuti rezultati i zadovoljstvo koje se pri tom doživljava razlozi su zbog kojeg se zajednice (države) sve više uključuju u podršku razvoju volonterizma i to ne samo zbog navedenog, već i zbog značajne ekonomske pozadine takvih aktivnosti. Statistički podaci pokazuju da su koristi od volonterskog rada u npr. SAD – u ravne onima koje ostvaruje devet miliona zaposlenih (u punom radnom vremenu), što je vrijednost od 225 milijardi dolara godišnje. U malobrojnim državama u kojima su ti doprinosi mjere se računa da oni čine 8% do 14% bruto domaćeg proizvoda.

Partnerstvo između državnih institucija i volonterizma rezultira i ličnim i javnim dobitkom ukoliko je uravnotežena odgovornost sa obe strane i ukoliko je prisutno sve ono što partnerstvo podrazumijeva. Ne kao alternativa, već kao dopuna profesionalizmu, volonteri i volontiranje dodaju neformalni karakter i „ljudsko lice“ pružanju usluga povećavajući kvalitet življenja, te socijalni ljudski potencijal. Iako je volontiranje najčešće specifičnog neprofitnog sektora, ono nedvosmisleno doprinosi povećanju resursa organizacija i pojedinaca, ali i društva u cjelini.

U cilju dodatnog razvijanja volonterizma, ali i zaštite volontera, ono se nastoji i zakonski definisati kako bi se volonterski rad razlikovao od drugih pravno priznatih ili uređenih odnosa, ali istovremeno i više poštovao. Ipak, uvaženo je mišljenje kako bi ideju i duh volonterizma trebalo sačuvati od pretjerane formalnosti koja bi mogla obeshrabriti spontane inicijative i postaviti pretjerane zahtjeve malim, ili čisto volonterskim udruženjima.

Lokalni volonterski servis (LVS)

Šta je LVS?

Lokalni volonterski servis (LVS) je mjesto gdje svi zainteresovani pojedinci mogu doći i prijaviti se za volontiranje u javnoj instituciji ili nevladinoj organizaciji koja treba volontere na određenoj aktivnosti, a u skladu sa interesovanjem volontera.

LVS se bavi i promocijom volonterizma kao jednog od načina na koji se mogu unaprijediti i razvijati zajednica i društvo.

Kako da postanem volonter?

Jednostavno... samo slijedi ove korake:

- dođeš u **LVS** i ispuniš upitnik za volontere,
- upoznaš se sa **pravima i obavezama volontera**,
- dobiješ potrebne **informacije** o tome gdje je trenutno moguće volontirati,
- upoznaš se sa **opisom aktivnosti** koje kao volonter možeš da obavljaš,
- dodatno se **obrazuješ** ako je aktivnost na kojoj treba da volontiraš posebno zahtjevna,
- dobijaš **volontersku knjižicu** u koju se upisuje svaka aktivnost na kojoj volontiraš,
- odgovorne osobe iz LVSa **prate tvoje angažovanje** i pružaju ti potrebnu podršku.

Razmisli zašto bi želio da volontiraš

Zašto želim da volontiram? Da li želim da pomažem drugima? Da li želim da upoznajem nove ljude? Da li bi mi koristilo da steknem nova iskustva?

Razmisli šta daješ kao volonter

Kojim vještinama ja mogu da doprinesem zajednici ili da pomognem ljudima? Koja znanja i vještine mogu da razvijem ako volontiram? Kakva su moja lična interesovanja? Koja društvena pitanja me interesuju?

Razmisli koliko slobodnog vremena imaš

Koliko svog vremena možeš da posvetiš volontiranju? Da li možeš da volontiraš radnim danom ili vikendom? Da li samo određenim mjesecima u godini? Da li želiš da volontiraš na kraćim ili na dužim aktivnostima?

Razmisli šta dobijaš

bolje upoznaješ ljude sa kojima se srećeš,
učestvuješ u životu zajednice,
razvijaš nove vještine,
upoznaješ nove ljude,
stičeš nova i korisna iskustva.

Volonter ima pravo:

- da za svoj volonterski angažman potpiše Ugovor o volontiranju, koji sadrži sve pojedinosti zadataka koje treba da obavlja,
- da na vrijeme dobije informacije vezane za ustanovu ili organizaciju u kojoj će volontirati (vrijeme početka volontiranja, termini, opis posla, supervizija ..),
- da bude angažovan u skladu sa svojim potrebama i željama ili na osnovu dogovora sa ustanovom ili organizacijom u kojoj volontira,
- da mu se pruži odgovarajuća edukacija, koja će mu pomoći da na uspješan način sprovodi volonterske aktivnosti,
- da ima redovnu superviziju,
- da radi u zdravim i sigurnim uslovima,
- da mu se pruže potrebne informacije, koje će mu pomoći da na uspješan način sprovodi volonterske aktivnosti,

-
- da kaže NE ukoliko mu se čini da će biti iskorišten da obavlja zadatke i poslove koji nisu u skladu sa ili nisu navedeni u Ugovoru o volontiranju,
 - da dobije povratnu informaciju o svom izvršenom volonterskom radu i o načinima na koje isti može da unaprijedi,
 - da bude tretiran u skladu sa ljudskim pravima bez obzira na njegovu vjersku, nacionalnu ili etničku pripadnost,
 - da za uspješno pružene volonterske usluge dobije uvjerenje, nagradu ili pohvalu od strane LVSa i/ili organizatora volonterskih usluga.

Volonter ima obavezu:

- da pruža volonterske usluge u skladu sa Ugovorom o volontiranju koji je potpisao,
- da prihvati odgovornost za izvršavanje zadataka u skladu sa svojim mogućnostima i potrebama volonterske pozicije,
- da daje usluge lično,
- da poštuje i vlada se u skladu sa opštim pravima i obavezama volontera,
- da poštuje povjerljivost podataka organizatora volonterskih usluga i korisnika sa kojima radi, odnosno da kao poslovnu tajnu čuva povjerljive podatke koje je saznao prilikom davanja volonterske usluge,
- da odgovorno i na vrijeme izvrši svoje zadatke ili ukoliko nije u stanju da ih obavi - da na vrijeme o tome upozna svog supervizora,
- da bude tačan i odgovoran,
- da razumno donosi odluke konsultujući se sa supervizorom u situacijama kada je to potrebno,
- da pruži povratnu informaciju, prijedloge i preporuke supervizoru i osoblju, kako bi unaprijedio program,
- da radi kao član tima sa osobljem i ostalim volonterima.

Kontakt informacije LVSa:

Udruženje "OCKI – Omladinski centar za kreativnost i inicijativu"
Prostorija za edukaciju i rad sa volonterima: Donje Vodičevo b.b.
Informativna kancelarija za mlade: Karađorđa Petrovića 44 (stara zgrada
Opštine)
79223 Novi Grad
Tel/fax: 052/779-112
Mob: 065/807-714
E-mail: info@ocki.info
FB: www.facebook.com/ocki.donjevodicevo
WEB: www.ocki.info

OCKI – Omladinski centar za kreativnost i inicijativu je omladinska nevladina organizacija osnovana 2004. godine u Donjem Vodičevu pored Novog Grada. Trenutno je jedina omladinska organizacija na području opštine čije je sjedište i sprovodi svoje aktivnosti u ruralnim djelovima opštine. OCKI okuplja veliki broj mladih koji aktivno učestvuju u realizaciji programa i projekata koji su usmjereni prema poboljšavanju uslova života u lokalnoj zajednici, sa akcentom na mlade ljude.

MISIJA: OCKI je nevladina, apolitička i neprofitna organizacija koja djeluje na lokalnom i regionalnom nivou. Kroz razvoj i realizaciju raznovrsnih programa, aktivno uključujući mlade, OCKI ističe i rješava njihove probleme i potrebe, te na taj način doprinosi izgradnji kvalitetnijeg života mladih i lokalne zajednice.

VIZIJA: OCKI – prepoznatljiva organizacija snažnih resursa, kao stabilan član društva, u kojoj svi mladi ljudi razvijaju vlastite potencijale.

Neki od ciljeva organizacije su:

- Jačanje informisanosti mladih;
- Sprečavanje nastajanja i proširivanja alkoholizma i narkomanije kod mladih i djece;
- Zaštita i očuvanje životne sredine i izgradnja ekološke svijesti kod mladih;
- Rješavanje problema mladih i unapređivanje njihovog položaja kroz razvoj i realizaciju omladinske politike;
- Organizovanje i razvijanje svih vidova edukativnog rada za djecu i mlade;
- Povećati mobilnost mladih, sa naglaskom na marginalizovane grupe mladih iz udaljenih ruralnih sredina;

- Stvaranje pozitivnih navika mladih u korišćenju slobodnog vremena;
- Uključivanje mladih u društvene tokove kao aktivne članove.

Mogućnosti za volontiranje su neograničene!

Ti si volonter i nisi bezvrijedan - neprocjenjiv si!

Pokreni se i učini dobro djelo još danas!

**POTRAŽI LOKALNI VOLONTERSKI SERVIS I POSTANI
VOLONTER!!!**

Lokalna volonterska politika

Lokalna volonterska politika opštine Novi Grad je 30. januara 2014. godine usvojena na 14. redovnoj sjednici Skupštine opštine Novi Grad.

PREAMBULA

Zbog sve veće važnosti volonterskog aktivizma u našoj zemlji koji je već dosta razvijen u svijetu a pogotovo u zemljama EU, Opština Novi Grad je izrazila zainteresovanost za ovu aktivnost prihvatajući inicijativu OKC Banja Luka i OCKI Novi Grad za zajedničku saradnju na pripremi i usvajanju Lokalne volonterske politike opštine Novi Grad.

Opština je jedan dio Omladinske politike opštine Novi Grad za period 2010 – 2015. godina posvetila unaprijeđenju volonterskog rada, te da obezbjedi stručnije i kvalitetnije ljudske resurse za rad sa mladima, osnaživanje mladih u društvu, organizovanje i osposobljavanje mladih ljudi da aktivno učestvuju u razvoju svoje zajednice kao i druge aktivnosti koje su bliske sa aktivnošću stvaranja i usvajanja Lokalne volonterske politike. Učešće mladih u svim sferama javnog života i razvoju politike koja se tiče mladih na lokalnim, entitetskim i državnim nivoima je podsticano i promovisano od strane Opštine Novi Grad. To je jedan od načina na koji se želi pokazati da je prepoznavanje potreba mladih i rješavanju problema sa kojim se u današnje vrijeme susreće mlada populacija na širem prostoru opštine Novi Grad svakako jedan od prioriteta rada Opštine.

Pored mladih, Opština je svjesna i ogromnih ljudskih i profesionalnih kapaciteta odraslih, ali i starih ljudi te će, imajući u vidu da volontiranje nije privilegija mladih, podržavati razvoj volonterskih programa za učešće svih starosnih kategorija.

Usvajanje kvalitetne Lokalne volonterske politike mora biti imperativ svake lokalne zajednice, te će iz tog razloga Opština Novi Grad u okviru svojih mogućnosti dati doprinos na izradi što kvalitetnije Lokalne volonterske politike u saradnji sa svim relevantnim faktorima sa područja opštine Novi Grad, ali i Republike Srpske i Bosne i Hercegovine.

Volontiranje, kao dobrovoljan vid pružanja pomoći drugome, a bez lične koristi u vidu novčane nadoknade, već dugo postoji među ljudima. Ono po čemu se razlikuje volontiranje, nekad i sad, je način na koji se zajednica i

predstavnicima vlasti odnose prema njemu u smislu njegovog prepoznavanja, podsticanja i vrednovanja.

Volontiranje se najkraće definiše kao posebna aktivnost usmjerena na pomaganje drugima, a obilježavaju je slobodan izbor obavljanja aktivnosti, zadovoljstvo ili psihološka nagrada za učinjeno djelo, najčešće provođenje aktivnosti unutar nekih organizacija ili institucija, te kratkoročna i dugoročna korist za zajednicu u kojoj se realizuje volonterska usluga. Već ovakva kategorizacija ukazuje kako unutar populacije volontera možemo pronaći čitav niz različitih motiva za volontiranje od tzv. „čistog“ volontiranja koje je isključivo dobrovoljno, bez ikakve nagrade osim ličnog zadovoljstva i bez potrebe za članstvom u nekoj organizaciji, pa do pragmatičkog volontiranja s ciljem sticanja iskustva na nekom području, ili dobijanja zaposlenja.

Ono što je potrebno istaći je da u posljednje dvije i po dekade u svijetu, pa tako i u Evropi, raste interes za volontiranje, te da predstavnici vlasti u sve većoj mjeri prepoznaju volontiranje kao bitan faktor za cjelokupan razvoj društva.

Generalna skupština Ujedinjenih nacija je 1985. godine proglasila 5. decembar za Međunarodni dan volontera, te da bi 1997. godine 2001. godinu proglasila za Međunarodnu godinu volontera, na kraju koje je usvojena Rezolucija i Preporuke o načinima kako vlade i sistem Ujedinjenih nacija mogu i trebaju da podrže volontiranje. Od te godine, mnoge članice Evropske unije su, ali i one koje još uvijek to nisu, na različite načine, u okviru svojih strateških planova, politika ili pojedinih zakona, obuhvatile razvoj i podsticanje volonterizma. Na kraju, Evropska unija je 2011. godinu proglasila za Evropsku godinu volontera.

Treba istaći i da volonterizam ne doprinosi samo društvu i rješavanju problema koji postoje u njemu. Veoma važna karakteristika volonterizma je zasigurno i lični razvoj osobe koja je angažovana kao volonter. Kroz volonterski rad, osobe mogu da razviju samopoštovanje i poštovanje prema drugima, kao i da primjene svoje vještine i znanja kroz različite tipove volonterskih aktivnosti. Pored toga, oni na ovaj način mogu steći i nove vještine i znanja, koji im kao praktično iskustvo u budućnosti mogu povećati šanse za zaposlenje ili društveno ispunjeniji život.

Razna istraživanja sprovedena na ovu temu dokazala su da su osobe koje su volontirale ili još uvijek volontiraju mnogo fleksibilnije, otvorenije, tolerantnije, humanije i osvještenije nego oni koji nisu društveno angažovani. Bitno je da izgradnja upravo ovih pozitivnih vrijednosti među ljudima

zasigurno ima dugoročni uticaj – kako na njih same, tako i na razvoj društva u cjelini.

Na kraju, možemo zaključiti da volontiranje ne daje samo doprinos razvoju društva, nego i razvoju pojedinca, tako da ova simbioza nikada ne prestaje, čime volonterizam i volontiranje dobijaju prefiks pozitivne i jedinstvene aktivnosti u našem današnjem društvu, u kojem još preovlađuju iskrivljene vrijednosti.

U Republici Srpskoj su Narodna skupština i Vlada Republike Srpske takođe prepoznale važnost volontiranja za razvoj društva putem usvajanja prvog Zakona o volontiranju RS 2008. godine i usvajanjem novog Zakona o volontiranju RS u 2013. g. („Službeni glasnik RS“, br. 89/13). Ovaj zakon je kreiran na način da se jasno definišu načini i uslovi organizovanja volontiranja i rada sa volonterima.

Kako bi se jasno odredilo šta se podrazumjeva pod volontiranjem i volonterima, navešćemo kratak pregled definicija iz Zakona o volontiranju Republike Srpske.

Prilikom pripreme Zakona, važan fokus je bio na međunarodnim standardima i definicijama koje na jednostavan način pojašnjavaju koncept volontiranja i njegove uloge u razvoju društva. S tim u vezi, sam Zakon je jasno definisao šta je to volontiranje (član 2.): „Volontiranje je aktivnost od interesa za Republiku Srpsku kojom se doprinosi poboljšanju kvaliteta života, aktivnom uključivanju građana u društvene procese i razvoju humanijeg i ravnopravnijeg demokratskog društva“. Dalje je članom 4. ovog Zakona definisano slijedeće: „Volontiranje u smislu ovog zakona je organizovana dobrovoljna aktivnost ili pružanje usluge ili obavljanje aktivnosti u cilju opšte, zajedničke dobrobiti ili dobrobiti drugog lica bez isplate novčane naknade ili potraživanja druge imovinske koristi“.

Takođe je članom 8. jasno je definisano ko može da bude volonter: „Volonter može biti svako fizičko lice starije od 15 godina koje u Republici obavlja volonterske usluge u skladu sa ovim zakonom“. U našoj zemlji postoji stereotip da su volonteri mladi ljudi, ali volontiranje mogu da obavljaju svi radno sposobni građani, a najniža granica volontera je 15 godina.

Zakon je jasno definisao i šta volontiranje nije (član 5.):

- stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa koje predstavlja volonterski rad, uređeno propisima iz oblasti radnih odnosa ili drugim propisima;

- obavljanje usluga ili aktivnosti koje je jedno lice obavezno da pruži drugom licu na osnovu zakona ili drugih propisa;
- izvršavanje posebnih obaveza u skladu sa sudskim odlukama;
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje su uobičajene u porodičnim, prijateljskim ili komšijskim odnosima i
- obavljanje usluga ili aktivnosti koje se odnose na besplatno i nepovratno davanje imovine, novca i besplatno davanje na upotrebu pokretne i nepokretne imovine.

Najbitnije je jasno definisati da stručno osposobljavanje bez zasnivanja radnog odnosa nije volontiranje, što je do trenutka usvajanja Zakona o volontiranju konstantno bio problem i konfuzija u smislu da li su pripravnici volonteri ili ne.

Volontiranje je aktivnost koja se organizuje od strane neprofitnog sektora i u tom smislu organizatori volontiranja, tj. subjekti koji angažuju volontere na volonterskim aktivnostima mogu biti, pod uslovom da su registrovani ili nadležni na teritoriji Republike Srpske:

- svako pravno lice registrovano u skladu sa propisima koji regulišu rad udruženja i fondacija;
- republički organ uprave;
- organ jedinice lokalne samouprave;
- javna ustanova,
- privatna ustanova koja se bavi zdravstvenom zaštitom, obrazovanjem i vaspitanjem,
- vjerska zajednica.

Pored ostalih odredaba koje zakon definiše, a koje su vezane za način i principe organizovanja volontiranja, Zakon je definisao i načine nagrađivanja i prepoznavanja volontiranja. Na republičkom nivou je definisana republička nagrada za volontiranje koja se dodjeljuje najboljem organizatoru volontiranja i najboljem volonteru za tekuću godinu, a koja se svečano dodjeljuje 5. decembra - Međunarodni dan volontera. Zakon je takođe ponudio mogućnost jedinicama lokalne samouprave da svojim podzakonskim aktima propišu poseban oblik nagrađivanja volonterskog aktivizma (član 27. Zakona o volontiranju RS).

Imajući u vidu ovu zakonsku mogućnost, te na osnovu saradnje sa nevladinim organizacijama i javnim institucijama sa teritorije opštine, kreiran je ovaj dokument koji ima za cilj definisanje smjernica i preporuka na promociji i

unapređenju volontiranja, te ostvarivanja punog potencijala volontiranja u korist razvoja naše lokalne zajednice.

PRIORITETNE OBLASTI

Učesnici su se usaglasili da u ovom poglavlju treba definisati prioritetne oblasti u kojima će se najviše podržavati volonterski programi, a prema postojećim potrebama lokalne zajednice. Dogovoreno je da takođe u dokumentu stoji da su programi dozvoljeni i u svim drugim oblastima, pored prioritetnih, koje su podržane Zakonom o volontiranju.

Prioritetne oblasti su:

1. Socijalni sektor;
2. Omladinski sektor;
3. Sektor obrazovanja;
4. Kultura i turizam;
5. Zaštita životne sredine.

1. Socijalni sektor: BiH i Republika Srpska se danas susreću sa različitim problemima u socijalnom sektoru koji su nastali kao direktan uticaj nedavnog rata. Povećan je broj siromašnih i nezaposlenih zbog devastirane ekonomije. Iz istog razloga ne postoje dovoljna sredstva za pomoć i podršku drugim socijalno isključenim kategorijama stanovništva kao što su osobe sa invaliditetom, ometeni u mentalnom razvoju, stare i onemoćale osobe i dr. Imajući u vidu ovu tešku situaciju u našoj zemlji, naša lokalna zajednica prepoznaje volontiranje kao jedan od načina doprinosa u rješavanju postojećih problema, kao i načinu unapređivanja postojećih i osnivanje novih servisa namjenjenih socijalno isključenima.

Osjetljive grupe, kao što su stariji, nemoćni, djeca ometena u razvoju, lica sa invaliditetom i druge socijalno ugrožene grupe dovedene su na marginu društva i prijati im socijalna isključenost. S obzirom na ubrzani i površni način života koji vodimo, događa se da ne poznamo prve komšije, ne razgovaramo s prijateljima te ukoliko je bilo kome potrebna pomoć očekujemo da će sama doći ili će to već netko drugi obaviti umjesto nas.

Iz tih je razloga neophodno sistematski podsticati i organizovati razne oblike volonterizma u zajednici za socijalno ranjive grupe kako bi im se obezbijedila socijalna uključenost i pokrivenost uslugama tamo gdje postojeći sistemi nisu dovoljno efikasni.

S obzirom da područje opštine Novi Grad pokriva i šire ruralno područje gdje

žive osjetljive socijalne kategorije, opravdana je potreba za Lokalnim volonterskim servisom.

Neke od socijalnih grupa kojima je neophodna pomoć volontera su:

- Maloljetnici: bez roditeljskog staranja, ometeni u psihičkom i fizičkom razvoju, čiji je razvoj ometen porodičnim prilikama, vaspitno zanemareni i zapušteni.
- Punoljetna lica: materijalno neobezbjeđena i za rad nesposobna lica, stara lica bez porodičnih staranja, invalidna lica, lica sa društveno negativnim ponašanjem.

2. Omladinski sektor: Prema postojećim istraživanjima u našoj zemlji, mladi su jedna od kategorija stanovništva u koje se najmanje ulaže i obraća pažnja. Neki od efekata ovakve situacije je porast delikvencije i kriminala, bolesti ovisnosti i asocijalnosti mladih. Naša lokalna zajednica smatra da volontiranje, kao aktivnost koja doprinosi izgradnji individualnih i društvenih pozitivnih vrijednosti, može uticati na porast pozitivnih promjena u ovom sektoru, a sa fokusom na izgradnju aktivnih mladih koji ravnopravno učestvuju u svim društvenim procesima.

Uz porodicu, lokalna zajednica i njene institucije imaju važnu ulogu u unapređenju kvaliteta života mladih osoba. Omladinske organizacije omogućavaju aktivno uključivanje u svoje programe i mogućnost volontiranja u realizaciji tih programa.

Volontiranje se već pokazalo kao pozitivna praksa, jer značajno utiče na pozitivnu ličnu samoprocjenu mlade osobe a posebno uz dobro razvijen sistem vrednovanja i nagrađivanja volonterskog rada. Upravo je ovo područje jedno od najznačajnijih, obzirom da je lokalnoj zajednici od izuzetne važnosti uključiti što više mladih u volonterske aktivnosti kroz koje će aktivno činiti život društvene zajednice.

3. Sektor obrazovanja: Sektor obrazovanja se trenutno nalazi u procesu tranzicije kako bi uspostavio evropske standarde obrazovanja i na taj način izjednačio mlade naše zemlje sa mladima iz drugih evropskih zemalja. Veoma bitan akcent u ovom procesu je na formalnom i neformalnom obrazovanju kako mladih, tako i drugih starosnih kategorija. Takođe, kvalitetniji sistem obrazovanja nudi mogućnost osobama da izgrađuju svoja znanja i vještine u skladu sa potrebama tržišta rada.

Volontiranje, kao jedan vid mogućnosti sticanja, prvenstveno neformalnog, a i formalnog obrazovanja je prepoznato od naše lokalne zajednice kao bitan segment u rješavanju trenutne problematike nezaposlenosti i jačanja naših kapaciteta u svim sektorima. Volontiranje se mora kontinuirano koristiti u okviru različitih metodologija kao što su vršnjačka edukacija, seminari, treninzi i konferencije, putem kojih će naši građani, a prvenstveno mladi sticati dodatna iskustva i znanja tražena na tržištu rada.

4. Kultura i turizam: Slobodno je vrijeme, kako mladih, tako i starijih građana, još uvijek prilično neorganizovano područje i broj potencijalnih korisnika premašuje kapacitete postojećih organizacija (najčešće civilnog društva) koje rade na organizaciji tog vremena; kultura uopšte ostavlja dosta prostora za njihovo uključivanje, a posebno u području kulturnog amaterizma koje je neiscrpan izvor inspiracije i kreativnosti.

U tom smislu trebalo bi podstaći postojeće kulturne institucije na području opštine Novi Grad na pojačano uključivanje svojih sugrađana u kulturni amaterizam, kroz koji se mogu organizovati vrlo kvalitetni sadržaji za širu populaciju, a s puno manje uloženi sredstava. Dodatna vrijednost ovakvog modela je povećanje socijalne uključenosti, sticanje novih iskustava, te otvaranje mogućnosti da kroz prezentovanje svog rada, amaterizam preraste u profesionalizam za nadarene pojedince.

Zbog svoje istorije, svog atraktivnog položaja, te zbog svojih kulturno-istorijskih i prirodnih znamenitosti, opština Novi Grad može zauzeti značajno mjesto u razvoju turizma u Republici Srpskoj i BiH, no neki resursi se mogu i trebali bi se još bolje iskoristiti.

U skladu s tim, postoji prostor za razvoj volonterizma na više nivoa, od učešća u organizaciji različitih manifestacija, asistiranja u dječijim ekskurzijama i nastavi u prirodi, osposobljavanja za ulogu vodiča kroz usvajanje dodatnih znanja i sl.

Uključivanje volontera u turističke aktivnosti takođe može poboljšati turističku ponudu i omogućiti otvaranje dodatnih radnih mjesta u turizmu.

5. Zaštita životne sredine: U današnjim vremenima, jedan od najurgentnijih problema sa kojima se susrećemo je kontinuirana devastacija naše životne sredine. Svijet od makro do mikro nivoa se sve više okreće alternativnim izvorima i očuvanju naše životne sredine. Praksa je do sada pokazala da volontiranje nosi važnu ulogu u ovim procesima jer omogućava našim

građanima da se aktivno uključe u procesu održivog razvoja i unapređenje kvaliteta životne sredine.

PROMOCIJA VOLONTERIZMA

Sam proces promocije treba biti usklađen sa potrebama ciljnih grupa. Svaka ciljna grupa ima svoje preferencije za korišćenje različitih medija pa samim tim i njihova edukacija o volonterizmu je drugačija. Prema tome, da bi se na adekvatan način uradila promocija ona treba biti prilagođena različitim ciljnim grupama.

U populaciju mladih spadaju srednjoškolci i studenti (mada se u obzir mogu uzeti i učesnici završnih razreda osnovne škole kako bi se o volonterizmu upoznali prije nego po zakonu steknu pravo na volontiranje), kao i oni koji su završili školovanje a još nisu napunili 30 godina. Za ovu ciljnu grupu promocija se treba bazirati na slijedećim metodama:

- prezentacije i edukativna predavanja po školama,
- postavljanje informacija na web stranice i facebook,
- organizovanje javnih volonterskih akcija na koje bi pozivali učenike, studente i ostale mlade ljude da učestvuju,
- distribucija promotivnog materijala i dr..

Promocija volonterizma za populaciju odraslih i starih osoba najprikladnije će se obavljati radio emisijama i distribucijom promotivnog materijala. Ovdje se prije svega misli na korišćenje lokalnih medija kao potencijala. Tematske emisije na radio stanici u mnogome bi pomogle širem upoznavanju stanovništva u lokalnoj zajednici o volonterizmu kao i volonterskim akcijama. Kao jednako uspješan vid informisanja cjelokupnog stanovništva opštine Novi Grad je i plakatiranje i postavljanje informacija na bilbordima.

Kao efikasan način promocije volonterizma, orijentisan na sve grupe stanovništva, podržavaće se obilježavanje Međunarodnog dana volontera - 5. decembra.

METODOLOGIJA

U izradi priloga volonterske politike koristili smo se Zakonom o volontiranju RS, usvojenom Omladinskom politikom u opštini Novi Grad i univerzalnom deklaracijom o volonterizmu koja je usvojena 2001. godine i koja jasno definiše da su Volonteri najznačajnija snaga društva, pokretačka „snaga humanosti“ i nosioci vrijednosti ljudskog potencijala. Jačanjem i razvojem

Lokalnog Volonterskog Servisa (LVS-a) u Novom Gradu i nevladinih organizacija povećavaju se šanse za izradu dobrih volonterskih programa čiji cilj bi bio da se uspostavi ravnoteža između ponude i potražnje za volonterskim radom radi poboljšanja uslova života socijalno isključenim kategorijama građana. Volonterizam je kreativna i integrišuća snaga koja gradi zdravu i održivu zajednicu koja poštuje dostojanstvo svih ljudi i ohrabruje ljude da pomažu u rješavanju socijalnih, kulturnih, ekonomskih i problema životne okoline. Na ovaj način, poboljšavajući svoj život, izgrađuje se i humaniji i pravedniji svijet, kroz globalnu saradnju.

Zbog navednih razloga potrebno je :

uspostaviti čvršću saradnju između LVS-a Novi Grad, nevladinog sektora, javnih institucija i institucija vlasti, te privrednog sektora;

- izdvojiti budžetska sredstva za rad LVS-a Novi Grad nezavisno od finansiranja omladinskih i drugih nevladinih organizacija;
- realizovati programe na osnovu načela humanosti, nezavisnosti i dobrovoljnog rada;
- kreirati okruženje u kojem će volonteri raditi svrsishodan posao, doprinoseći ostvarenju postavljenih ciljeva;
- definisati kriterijume za angažovanje volontera, uključujući uslove pod kojima će se taj angažman okončati, te razvijati strategiju volonterskog menadžmenta;
- obezbjediti odgovarajuću zaštitu za volontere i korisnike volonterskih usluga;
- pružiti šansu svima, bez obzira na njihova fizička, ekonomska, socijalna i kulturna ograničenja.

Volontiranje predstavlja jedan od osnova civilnog društva, afirmišući one najplemenitije u čovjeku: pacifizam, slobodu, jednake mogućnosti, bezbjednost i pravdu za sve ljude.

PREPOZNAVANJE I NAGRAĐIVANJE

Nagrađivanje volonterizma na nivou lokalne zajednice, predviđeno Zakonom o volontiranju RS, je poželjno i neophodno za priznavanje značaja, promociju i motivaciju volontera. S tim ciljem Opština Novi Grad će organizovati, u saradnji sa drugim društvenim partnerima, obilježavanje 5. decembra - Međunarodnog dana volontera. Ovaj praznik obilježiće se organizovanjem volonterske akcije u lokalnoj zajednici, proglašavanjem i nagrađivanjem

najboljih volontera, te proslavom samog praznika. Opština Novi Grad i nevladine organizacije trebaju težiti da obilježavanje Međunarodnog dana volontera preraste u tradiciju.

Organizatori programa volontiranja su dužni i odgovorni da prate razvoj svakog/e volontera/ke i ulože napor u vrijednovanje i adekvatno nagrađivanje svakog volontera.

Nagrade mogu biti:

- prilika za putovanje na dodatno usavršavanje;
- učestvovanje na edukacijama organizovanim od strane LVS-a;
- godišnja članarina u biblioteci;
- karte i ulaznice za bioskop, pozorište, koncerte, bazene i druge sadržaje;
- izleti, piknici, knjige, majice i drugi simbolični pokloni.

Mogućnost za ovakve nagrade, voditelji volonterskih programa trebaju tražiti i u široj lokalnoj zajednici. Zaslužni volonteri/ke imaju pravo da zastupaju organizaciju na treninzima i konferencijama u dogovoru sa voditeljima volonterskih programa.

Svaki volonter koji svoje obaveze ispunjava u skladu sa članom 22. Zakona o volontiranju RS, ima pravo na uvažavanje i prepoznavanje statusa volontera. Voditelji volontiranja dužni su organizovati razvijanje portfelja kojim se pomaže volonteru u procesu identifikacije i vrednovanja kompetencija razvijenih kroz volontiranje, kao i osnažiti saradnju sa Ministarstvom porodice, omladine i sporta RS u cilju vrednovanja portfelja i izdavanja certifikata.

Treba da se napravi sistem koji će da evidentira i vrednuje iskustva i znanja stečena tokom volontiranja. Volonteri kroz svoj rad treba da prođu razne obuke i steknu nova znanja koja mogu da im budu od koristi u budućnosti, a organizator volontiranja dužan je da vodi evidenciju o ovome za svakog volontera.

Za sve volontere, koji se svojim zalaganjem u obavljanju volonterskih aktivnosti istaknu u svojoj zajednici ili šire su Zakonom o volontiranju RS predviđena priznanja i određene satisfakcije. Takođe je važno napomenuti da u nagrađivanja ne spadaju slučajevi navedeni u članu 25. ovog zakona.

Potrebno je da lokalna zajednica i Opština prepoznaju važnost dokumentovanog volonterskog staža, te da ih prizna i uvaži, kako bi volonteri lakše ostvarili potrebne beneficije.

Opština Novi Grad će, u skladu sa ovim, posebno kreirati i usvojiti Pravilnik o nagrađivanju volontera. Ovim dokumentom definisaće se kriterijumi za dodjelu nagrada, kategorije nagrada, kao i metodologija nagrađivanja volontera.

Volonterima se, za njihove zasluge, mogu dodjeljivati nagrade i priznanja u skladu sa Odlukom o nagradama i priznanjima opštine Novi Grad ("Službeni glasnik opštine Novi Grad", br. 14/09).

IMPLEMENTACIJA POLITIKE

U cilju kontinuiranog praćenja uspješnosti implementacije dokumenta, te po potrebi unapređenja istog, na nivou opštine Novi Grad će biti kreirana mješovita radna grupa.

Ovu radnu grupu činiće 5 članova, odnosno predstavnici Opštine, Centra za socijalni rad, nevladinog sektora, savjeta učenika srednjih škola i predstavnik LVS-a. Radna grupa sastajaće se 2 puta godišnje, pratiti realizaciju lokalne volonterske politike i inicirati potrebne korake za uspješnu implementaciju. Lokalni volonterski servis imaće koordinišuću ulogu u radnoj grupi: organizovaće sastanke, pripremaće izvještaje o volonterskim programima i implementaciji politike, te ih dostavljati Opštini.

Potrebno je u budžetu Opštine obezbjediti finansijska sredstva za implementaciju politike, od kojih će se jedan dio odvojiti za rad LVS-a u skladu sa predloženim obimom volonterskih programa koji se planiraju realizovati u toku kalendarske godine.

www.ocki.info

Volonteri nisu plaćeni, ne zato što su bezvrijedni,
već zato što su neprocjenjivi.

Sherry Anderson

**Projekat finansira
Evropska unija**

**Ministarstvo pravde
Bosne i Hercegovine**

***Empowered lives.
Resilient nations.***

**Opština
Novi Grad**

Štampanje ovog materijala realizovano je u sklopu UNDP-ovog projekta Jačanje lokalne demokratije/demokracije III - LOD III kojeg finansira Evropska unija. Mišljenja izražena u ovom materijalu su mišljenja autora i kao takva ne odražavaju službene stavove Evropske unije niti Razvojnog programa Ujedinjenih nacija. Sadržaj teksta je isključiva odgovornost Omladinskog centra za kreativnost i inicijativu.